

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO – NERETVANSKA ŽUPANIJA/KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU

Broj: 07 0 U 014681 17 U
Mostar, 24. 1. 2020. godine

P R E S U D A

Županijski/Kantonalni sud u Mostaru, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Marije Mišura kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, zastupan po Srđanu Blagovčaninu, protiv akta broj: 01-05-4526/17-5 od 20. 9. 2017. godine, tuženika Općine Čapljina, načelnika Općine radi poništenja rješenja, nejavno rješavajući dana, 24. 1. 2020. godine_

P r e s u d i o j e

Tužba se uvažava rješenje tuženika poništava i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak i odluku.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja, a po zahtjevu o pristupu informacijama od 29. 5. 2017. godine i 1. 8. 2017. godine.

Nezadovoljan odlukom tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da se u obrazloženju pobijanog rješenja navodi „po Zakonu oslobodi pristupa informacijama definirane su situacije kada javni organ utvrđuje izuzetke u priopćavanju informacija, člankom 6, 7 i 8“. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik nepravilno zaključio da se smatraju izuzetkom, a u smislu odredbi članka 6, 7 i 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer nije obrazložio na koji način dostavljanjem tenderske dokumentacije predstavlja izuzetak u vezi djelokruga javnih organa, povjerljivim komercijalnim informacijama ili zaštite privatnosti. Tuženik je na ovaj način povrijedio odredbu članka 1 Zakona koji propisuje informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i javni pristup ovim informacijama promovira veću jasnoću (vidljivost) i odgovornost javnih organa, te su ove informacije neophodne za demokratski proces, te svaka osoba ima pristup ovim informacijama u najvećoj mjeri u skladu sa javnim interesom, i javni organi imaju odgovarajuću obvezu objave informacije. Tuženik u obrazloženju dalje navodi odredbu članka 55 stavak 5 Zakona o javnim nabavkama BiH i mišljenje Agencije za javne nabavke po ovom članku, no tuženik pogrešno tumači mišljenje Agencije. Zakonom o javnim nabavkama BiH u članku 2 stavak 1 točka d) definira tendersku dokumentaciju kao dokumentaciju koja sadrži minimum jasnih i odgovarajućih informacija u odnosu na izabrani postupak dodjele ugovora, a koju objavljuje ugovorni organ ili predstavlja ponuđačima. Kako ugovorni organ ima obvezu da objavi tendersku dokumentaciju, ista se u duhu općih principa, a predviđenih člankom 3 Zakona o javnim nabavkama treba smatrati javnom informacijom i biti dostupna zainteresiranoj javnosti.

Tuženik odbija zahtjev tužitelja, a uopće nije provodio test javnog interesa, niti je obrazložio u kom pravcu bi mogle nastati povrede odredbi članka 6, 7 i 8 Zakona, i zašto je šteta da tenderska dokumentacija dođe u javnost. Predlaže da se tužba uvaži, pobijano rješenje poništi i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak i odluku.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je utemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno članku 34 stavak 1 Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH br. 9/05) odlučeno je kao u dispozitivu zbog sljedećeg.

Iz predmetnog spisa razvidno je da je tužitelj zatražio da mu se dostavi tenderska dokumentacija, kao i sve izmjene i dopune, u postupku javne nabave „nabava i sukcesivna isporuka potrošnog računalnog materijala i informatičke opreme za potrebe Općine Čapljina, koju provodi Općina Čapljina.

Nakon što prvostupanjski organ nije postupio, tužitelj je urgencijom zatražio donošenje rješenja, pa kako ni tada nije odlučeno o zahtjevu, obratio se Upravnoj inspekciji, a nakon toga uložio žalbu, tuženik je žalbu odbio.

Iz obrazloženja rješenja tuženikova vidljivo je da tuženik samo navodi da su odredbama članka 6, 7 i 8 definirani izuzetci u priopćavanju, no, tuženik ne obrazlaže na osnovi čega su utvrdili izuzetke, te radili se o izuzetcima iz članka 6, 7 ili 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH (Službeni glasnik BiH br. 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 i 100/13), zbog navedenog se opravdano ističe u tužbi da tuženik nije pravilno utvrdio izuzetak zbog ne davanja informacije.

Tuženik se poziva na mišljenje Agencije za javne nabavke, no iz mišljenja Agencije za javne nabavke br. 03-02-1-2170-2/17 od 29. 5. 2017. godine, razvidno je da Zakon o javnim nabavkama uvid u dokumentaciju sagledava jedino s aspekta ponuđača, te da je ugovorni organ dužan svim ponuđačima omogućiti pravo uvida. Iz mišljenja je razvidno da Zakon o javnim nabavkama je sistemski Zakon koji uređuje efikasan i jasan način trošenja javnih sredstava, ali u okviru postojećeg pravnog sustava, a ne izdvojeno od drugih Zakona i propisa koji uređuju određenu oblast. Agencija je također navela da nije nadležna tumačiti druge propise u konkretnom slučaju Zakon o slobodi pristupa informacijama BiH.

Imajući u vidu navedeno tuženik je nepotpuno utvrdio činjenično stanje, nepravilno je primijenio materijalno pravo Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH, te je za sada preuranjeno odbio zahtjev tužitelja, stoga je valjalo tužbu uvažiti, pobijano rješenje poništiti i predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak i odluku.

U novom postupku tuženik će utvrditi postoji li izuzetak o davanju informacije sukladno odredbi članka 6, 7 i 8 ranije navedenog Zakona, pa ako ne postoje donijeti će rješenje kojim dopušta uvid u traženu informaciju.

Kako sud nije bio u mogućnosti meritorno riješiti, jer u predmetnom spisu nije dostavljena tražena dokumentacija, nije ni odlučio o troškovima postupka, o kojima će se odlučiti kada bude konačno riješeno u predmetu.

Zbog svega navedenog odlučeno je kao u dispozitivu na osnovi članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Marija Mišura



